ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
14
ΜΑΪΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6829

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΜΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΝ ΠΙΣΤΙΝ

Ἐνῷ ἡ Ἑλλάς, ἐπὶ δεκαετίαν, ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν τῆς προκοπῆς καὶ τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεώς της, οἱ τυχοδιῶκται τῆς πολιτικῆς, τοῦ ὑπέσχοντο ἄλλαγήν. Καὶ ὑπέβαλον τὸν Λαὸν εἰς τὴν λαχτάραν μιᾶς ἀπροσδιορίστου εἰς μέσα ἐπιδιώξεως προσδοκίας. Ἀλλὰ ἡ ἀλλαγὴ δὲν ἤρχετο. Ἡ πολυπόθητος παρέμενε χίμαιρα. Ὡμοίαζε μὲ θωπείαν ὀνείρου. Ἀλλ' ἰδού, ὅτι τώρα ἐπανεύρομεν τὸν δρόμον τῆς πραγματικότητος. Ἡ ἀναδημιουργία ἐκτελεῖται μὲ νέαν ἐθνικὴν μορφήν. Μὲ νέαν ὄψιν τοῦ Κράτους.

Εἶναι ἱστορικὸς ὁ σταθμός. Γεννᾶται μία νέα Ἑλλάς. Καὶ τὸ γεγονὸς δὲν ἐπισημαίνεται ἁπλῶς. Συνειδητοποιεῖται ἀπὸ τοὺς πολίτας, οἱ ὁποῖοι βλέπουν πλήρη, ἀποφασιστικήν, ριζικὴν μεταβολὴν εἰς τὴν εἰκόνα. Καὶ ἀκριβῶς, διὰ τοῦτο, κατέχονται ἀπὸ αἰσιόδοξον πίστιν. Αἰσθάνονται ἀναπτερωμένοι εἰς τὴν ἀφετηρίαν κάποιας νέας ἐθνικῆς ζωῆς. Δὲν εἶναι πλέον ὁραματισμός. Δὲν εἶναι εὐχή. Εἶναι πρᾶξις. Εἶναι ἀλήθεια.

Φορεῦς καὶ ἐγγυήτρια ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις τῆς 21 Ἀπριλίου. Αὐτή, ἀφοῦ ἔσωσεν, ἤδη ἀναμορφώνει. Καὶ ἡ χώρα παύει νὰ εἶναι τὸ Μεσανατολικὸν Κράτος, μὲ τὴν πολλὴν εὐφυΐαν, ποὺ ἔμενεν ἀναξιοποίητος. Γίνεται Εὐρώπη, ποὺ θὰ διαθέσῃ τὴν ἀναμφισβήτητον πνευματικὴν ὑπεροχήν της διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ τόπου· διὰ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ Ἔθνους μὲ κεφάλαια πρόσθετα ἀλκῆς καὶ βιωσιμότητος· διὰ τὴν ἐξασφάλισιν διαρκείας ἀξίας τῶν αἰώνων, ποὺ παρῆλθον, ἱκανῆς νὰ κρατήσῃ τοὺς αἰῶνας, ποὺ θὰ ἔλθουν.

Ἡ Διοίκησις, λοιπόν. Ἡ μεγάλη ἀσθενὴς θεραπεύεται. Καὶ ταχέως θὰ εἰσέλθῃ εἰς στάδιον ὄχι ἁπλῶς ἀναρρώσεως. Ἀλλὰ πλήρους ὑγείας, πλήρους ἀκμῆς. Καὶ ἐγράψαμεν σχετικῶς. Ἐγράψαμεν διὰ τὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ὑπῆρχε. Αἱ ἀνακοινωσεις ὅμως τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κόλλια ἐπιβάλλουν ἐπάνοδον. Κυρίως διὰ νὰ ἐπισημανθῇ ἕνα δεδομένον, τὸ ὁποῖον δεσπόζει.

Δὲν πρόκειται ἁπλῶς περὶ τῶν συμβουλίων, τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων ὀργάνων, τὰ ὁποῖα, ἐν ὑστάτῃ ἀναλύσει, μετεβάλλοντο εἰς ὑπερκράτος. Καὶ τὰ ὁποῖα, οὐσιαστικῶς, ἀπετέλουν τροχοπέδην. Τροχοπέδην ὑπὲρ τῶν ὀλίγων ἐπιτηδείων καὶ ἐναντίον τοῦ συμφέροντος τῶν πολλῶν. Κυρίως τῶν πολλῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν κατώρθωναν νὰ διεκπεραιώνουν καὶ τὸ μικρότερον καὶ τὸ δικαιότερον αἴτημά των, χωρὶς νὰ συνθλιβοῦν εἰς τὴν λαβίδα τῆς γραφειοκρατίας. Ἔφθαναν κάπου, ἐὰν ἔφθαναν, ἀφοῦ ὑπεβάλλοντο εἰς ταλαιπωρίαν ἀφόρητον καὶ πολλάκις εἰς δαπάνην ὄχι ἀσήμαντον· δαπάνην οἰκονομικήν, ψυχολογικήν, χρονικήν.

Δὲν ἐντοπίζεται ὅμως, ὁσονδήποτε κεφαλαιῶδους σημασίας, τὸ ἐνδιαφέρον εἰς αὐτά. Τὸ ἐνδιαφέρον, κατὰ προέχουσαν στάθμισιν, ἔγκειται κυρίως εἰς τὸ γεγονός, ὅτι γίνεται πραγματική, οὐσιαστική, ὁριστικὴ ἐξυγίανσις. Καὶ ὅτι τοιαύτη ἐξυγίανσις ἀποβαίνει ἀνέφικτος, ἐὰν μένῃ εἰς τὸ στάδιον τῶν πειραματισμῶν, τῶν κλιμακώσεων, τῶν σταδιακῶν ἐξελίξεων. Τελικῶς καταντᾶ ναυάγιον τὸ σχέδιον, ἐὰν ἡ ἐφαρμογή του εἶναι ἀποσπασματική, χωρὶς ὀργανικὴν ἑνότητα, χωρὶς ταυτόχρονον ἀντιμετώπισιν, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κρατικῆς δραστηριότητος καὶ τῆς κρατικῆς εὐθύνης.

Εἶναι, κατὰ συνέπειαν, ἄξιον ἰδιαιτέρας ὑπογραμμίσεως τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις συμπορεύεται μὲ τὴν ἀνασύνταξιν. Καὶ ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις πραγματοποιεῖται γενικῶς μὲ συνέπειαν, ἀκρίβειαν καὶ μέθοδον, βάσει σχεδίου μελετημένου καὶ μὲ πνεῦμα αὐστηρῶς πρακτικὸν καὶ αὐστηρῶς προσηρμοσμένον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὸ αἴτημα τῶν καιρῶν. Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ἐξυπηρετῆται τὸ δίκαιον καὶ ἡ δημιουργικὴ ἔφεσις τῶν πολιτῶν, μὲ ταχύτητα, πληρότητα καὶ ἀμεσότητα, χωρὶς περιορισμοὺς καὶ ἐμπλοκάς, ὥστε νὰ ἐνθαρρύνεται καὶ νὰ μὴ λιποθυμῇ τὸ αἴσθημα τῆς στερεότητος καὶ τοῦ δεσμοῦ μὲ τὴν χώραν. Καὶ πρὸς τὴν δικαίωσιν αὐτοῦ τοῦ στόχου κατευθύνονται ὅλαι αἱ προσπάθειαι.

Εὑρισκόμεθα πρὸ ἐγχειρίσεως καθαρτικῆς. Ἐγχειρίσεως ὅμως, ἡ ὁποία διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν σῶμα τοὺς κακοήθεις ὄγκους. Χρειάζεται τὸ νυστέρι νὰ ἐκκαθαρίσῃ ὁλόκληρον τὴν πάσχουσαν περιοχήν. Ὥστε καὶ ἡ μόλυνσις νὰ παύσῃ ὑφισταμένη καὶ ἡ ἀναμόλυνσις νὰ ἀποκλεισθῇ.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις τὸ ἐπιτυγχάνει. Ἀπεδεικνύει ὅτι ἔχει συλλάβει εἰς τὴν πληρότητά της, τὴν ἐπιταγὴν τῶν συγχρόνων ἑλληνικῶν ἀναγκῶν. Καὶ αὐτῶν ἡ ἱκανοποίησις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ μέσα εἰς τὴν κατάπτωσιν ἑνὸς κοινοβουλευτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀκόμη καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου εἶχε θέσῃ, τελευταίως, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν καταπτύστων «κεκρακτῶν». Νωπὰ εἶναι τὰ γεγονότα. Ποῖος ὀρθοφρονῶν Ἕλλην λησμονεῖ τὰς ἐξάλλους σκηνάς, ποὺ διεδραματίζοντο μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ κηρύγματα, τὰ ὁποῖα παρεκίνουν τὸν ὄχλον εἰς περιφρόνησιν τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ εἰς ἀναρχικὰς ἐκδηλώσεις;

Ἡ ἐλευθερία, ἐν τῇ ἐνασκήσει της, στηρίζεται εἰς τὸν ἀλληλοσεβασμόν. Καὶ εἶναι ὑποκριταὶ ὅσοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπῆρχε σεβασμὸς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ὅταν ἐκεῖνοι ποὺ ἐπεκαλοῦντο τὸ ἕνα—ἕνα—τέσσαρα, ὕβριζον, διὰ τῆς συμπεριφορᾶς των, τὸ ἀντίστοιχον δικαίωμα τῶν ἀντιφρονούντων πρὸς αὐτούς.

Ἐπέστη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου διὰ νὰ ἐξυγιανθῇ ἡ Ἑλλάς. Νὰ ἀνανήψῃ. Νὰ ἐπανεύρῃ τὸν δρόμον της. Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐσυνειδητοποίησε τὴν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν διηρμήνευσεν ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21 Ἀπριλίου. Εὐτύχημα, διότι τὸ χάσμα, ποὺ ἀνίεροι δημαγωγοί, εἶχαν ἀρχίσῃ νὰ ὀρύσσουν διὰ νὰ διαιρέσουν τοὺς Ἕλληνας, ὁλονὲν καὶ ἐξαφανίζεται. Καὶ δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἡνωμένος, ὁμονοῶν καὶ συμπαγὴς θὰ ἀνακηρύξῃ ὡς ἡμέραν Ἐθνικῆς Ἐπετείου τὴν 21 Ἀπριλίου.

ΠΡΟΤΑΘΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΙΝΔΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ

Ο ΠΑΤΡΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΥΠΕΒΑΛΟΝ ΕΥΧΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΙΝΑ ΠΡΟΚΡΙΘΗ

Ο ΕΝΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΑΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΚΡΙΣΙΜΟΥΣ ΣΤΙΓΜΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 13. — Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἐξεδόθη τὴν 1ην μ. μ. σήμερον (χθὲς) τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«Σήμερον, τὴν 8.30 π. μ. συνῆλθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν πρώτην τακτικὴν αὐτῆς συνεδρίαν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τοποτηρητοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου, πρὸς πλήρωσιν τοῦ χηρεύοντος Θρόνου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, παρισταμένου καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

»Μετὰ τὴν καθιερωμένην προσευχὴν καὶ τὸν χαιρετισμὸν τοῦ προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὰ ὑπὲρ αὐτῆς εὐεργετικὰ μέτρα τῆς Πολιτείας, ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰ σχετικὰ κείμενα τῆς κειμένης νομοθεσίας.

»Ἐν συνεχείᾳ, μετὰ συζήτησιν, ἐξελέγησαν, διὰ φανερᾶς καὶ ἠτιολογημένης ψηφοφορίας, οἱ 1) Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Κοτσώνης, διὰ ψήφων 8, 2) Μητροπολίτης Πατρῶν Κωνσταντῖνος, διὰ ψήφων 7 καὶ 3) Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονύσιος, διὰ ψήφων 7.

»Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, μετὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ὑπουργοῦ, προέκρινε, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, τὸν Ἀρχιμανδρίτην καὶ καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἱερώνυμον Κοτσώνην.

»Ἀκολούθως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ τελέσῃ τὸ μήνυμα τοῦ ἐκλεγέντος, συμφώνως πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. Ἡ χειροτονία τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου θὰ γίνῃ αὔριον (σήμερον) τὴν πρωΐαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως θὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος».

Προηγουμένως, τὴν 9.30 π.μ., ὁ Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονύσιος, ἐκάλεσε τοὺς δημοσιογράφους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐνεχείρισε τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνελθοῦσα εἰς πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Σεβ. Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου, ἀφοῦ ἐπεκαλέσθη τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου. Πρὸς τοῦτο ἐξέλεξε τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Πατρῶν κ. Κωνσταντῖνον καὶ Τρίκκης κ. Διονύσιον μαζὶ μὲ τὸν πανοσιολογιώτατον ἀρχιμανδρίτην κ. Ἱερώνυμον Κοτσώνην. Ἐκ τούτων, οἱ δύο πρῶτοι ἔλαβον ἀνὰ 7 ψήφους, ὁ δὲ τρίτος ἐξελέγη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 8.

»Οἱ δύο προταθέντες Σεβασμιώτατοι εὐχαριστήσαντες τοὺς Ἁγίους Συνέδρους διὰ τὴν τιμητικὴν αὐτῶν ψῆφον, παρεκάλεσαν ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐκφράσουν πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τὴν εὐχὴν ὅπως προκριθῇ ὑπ' Αὐτοῦ ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερώνυμος Κοτσώνης, ὡς ὁ πλέον ἐνδεδειγμένος διὰ τὰς παρούσας κρισίμους στιγμὰς τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος».

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνεκοινώθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον, κατὰ Νόμον, θὰ ὑποβάλῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγέντων πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅπως προκριθῇ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν».

Ὁ Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν, προτοῦ ἐγχειρίσῃ τὸ ἀνακοινωθὲν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐν μέσῳ Ἁγιωτάτης ἀτμοσφαίρας σχεδὸν Πατερικῆς, ἐξέλεξε τὸν Ἀρχιμανδρίτην—καθηγητὴν κ. Ἱερώνυμον Κοτσώνην ὡς Προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ Ἅγιοι ἄκρως συγκεκινημένοι, μὲ βαθὺ αἴσθημα εὐθύνης πρὸς τὴν Θρησκείαν καὶ τὴν Πατρίδα, προέβησαν παμψηφεὶ εἰς τὴν ἐκλογήν του, πιστεύοντες ὅτι νέα περίοδος, ἔρχεται διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Καλαμποκιᾶς ἐδέχθη τοὺς δημοσιογράφους, πρὸς τοὺς ὁποίους προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου.

«Αἰσθάνομαι μεγίστην ἱκανοποίησιν διότι ἐξελέγη, κατὰ τὴν κρίσιν μου, ὁ ἄριστος, τὸν ὁποῖον ἀπὸ ἐνδελεχεῖς καὶ ἐμπεριστατωμένας ἐρεύνας, τὰς ὁποίας διενήργησα, ερον ὅτι εἶναι ὁ πλέον διενήργησα, εὗρον ὅτι εἶναι ὁ πλέον ἐνδεδειγμένος».

ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΕΞΕΤΑΣΙΝ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 13.— Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος Κοτσώνης, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογήν του εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἐδήλωσε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους τὰ ἑξῆς:

«Ὅταν ἕνας Κληρικὸς καλῆται ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἔχουν βαρύτητα καὶ σημασίαν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος, δι' αὐτόν, τὸ μεσολαβοῦν διάστημα, μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὴν θέσιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐξελέγη καὶ ἰδίως μέχρι τῆς χειροτονίας του, πρέπει νὰ ἀφιερωθῇ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ περισυλλογὴν καὶ αὐτοεξέτασιν».

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΕΚ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ὁ Μακάριος εἰς Ἀθήνας τὸν Ἰούνιον;

ΣΤΕΝΗ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΘΝ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 13.— Ἡ Κυπριακὴ ἐφημερὶς «Μάχη», ὑπὸ ἐντυπωσιακοὺς τίτλους, δημοσιεύει τὴν πληροφορίαι, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος προσανατολίζεται μὲ τὴν ἰδέαν ἐπισκέψεώς του εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τὴν κρίσιμον φάσιν, τὴν ὁποίαν διέρχεται σήμερον τὸ Κυπριακόν. Ὁ χρόνος τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Κυπρίου προέδρου τοποθετεῖται κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου, θὰ προηγηθῇ δὲ αὐτῆς ἐπίσκεψις καὶ προκαταρκτικαὶ συνομιλίαι τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Κύπρου, κ. Σπ. Κυπριανοῦ.

Εἰς ἄλλην εἰδησίν της, ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς τονίζει, ὅτι μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Λευκωσίας ἐγκαινιάζεται νέα περίοδος συνεργασίας, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν πανεθνικὴν ὑπόθεσιν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐθνικόφρων ἐφημερὶς τῆς Λευκωσίας «Πατρίς», εἰς κύριον ἄρθρον της γράφει, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι, ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως, ἡ Κύπρος παρουσιάζει, σήμερον, ὄψιν πραγματικοῦ φρενοκομείου. Καὶ προσθέτει:

«Ποικίλαι προπαγάνδαι ἀναπτύσσονται — ὑπὸ τὴν πλήρη ἀνοχὴν τῶν κρατούντων — αὐτόχρηματα δολοφονικαὶ τοῦ ἐθνικοῦ αγῶνος. Ὁμιλεῖ ὁ κατευθυνόμενος Τύπος τῆς νήσου καὶ ὑβρίζει καπηλικώτατα τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπονομεύει τὴν ἕνωσιν. Μέσα εἰς αὐτὸν τὸν κυκεῶνα, ὀφείλει τὸ ἐπίσημον κράτος νὰ συναισθανθῇ, ἐπὶ τέλους, τὰς εὐθύνας του καὶ νὰ ὁμιλήσῃ».

Ἐν τῷ μεταξύ, πλέον τῶν 1.000 ἀγωνιστῶν τῆς ΕΟΚΑ διανουμένων καὶ ἐκπροσώπων ὀργανώσεων τῆς πόλεως τῆς Λεμεσοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Κ. Κόλλιαν, μήνυμα εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλαγήν.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ μήνυμα, μεταξὺ ἄλλων τονίζοντα καὶ τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὴν Κύπρον ἐξαπελύθη, κατὰ τρόπον ἐντονώτερον, ἀπὸ ὅ,τι ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἐπίθεσις τοῦ κομμουνισμοῦ, μὲ στόχους ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν διαβολὴν παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ — διὰ τῆς κάμψεως τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀφοσιώσεως καὶ στοργῆς τῶν Κυπρίων πρὸς τὴν Μητέρα Πατρίδα — ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν διαπότισιν τῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ μας μὲ τὸ δηλητήριον τῆς διαίας μεταστροφῆς του πρὸς τὸν διεθνῆ κομμουνισμόν».

ΣΠΕΙΡΑΝ ΝΕΑΡΩΝ ΚΛΕΠΤΩΝ ΕΞΗΡΘΡΩΣΕΝ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΗΣ Δ.Ε.Η.

Ἀστυνομικὰ ὄργανα τῆς Γεν. Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Ε' ἀστυνομικοῦ τμήματος Πατρῶν, ἀνεκάλυψαν χθὲς καὶ συνέλαβον τρία ἐκ τῶν τεσσάρων μελῶν σπείρας νεαρῶν κλεπτῶν. Πρόκειται περὶ τῶν Β. Δ., Π. Α. καὶ Π. Χ. 15—16 ἐτῶν, κατοίκων Πατρῶν, οἵτινες συνελήφθησαν παρὰ τὴν συνοικίαν Ζαβλάνι τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας χθές, ἐνῷ μετέφερον δι' ὑποζυγίου ποσότητα καλωδίου ἐκ χαλκοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφήρεσαν ἐξ ὑπαιθρίων ἀποθηκῶν τῆς ΔΕΗ.

Οἱ συλληφθέντες καὶ εἰς εἰσέτι νεαρὸς ἀπετέλουν σπεῖραν, ἡ ὁποία ἠσχολεῖτο μὲ τὴν κλοπὴν καλωδίων ἐκ χαλκοῦ. Οὗτοι εἶχον ὡς στόχον των τὴν παρὰ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ἕλληνος Στρατιώτου ἀποθήκην τῆς ΔΕΗ, ἐκ τῆς ὁποίας συνολικῶς ἔχουν ἀφαιρέσει περὶ τὰ 150 κιλὰ (ἀξίας 10.000 δρχ.) τοιούτου καλωδίου. Χθὲς ἀπέσπασαν καλώδιον βάρους 20 κιλῶν καὶ διότι ἡ μεταφορά του ἦτο δύσκολος, ἐφόρτωσαν τοῦτο εἰς τὸ βόστρον ἐκεῖ πλησίον ὑπεζύγιον.

Οἱ νεαροὶ κλέπται ἐπώλουν τὰ καλώδια εἰς τὸν Κων. Πιλαρόπουλον, εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν 50 κιλὰ χαλκοκαλωδίου.

Οἱ συλληφθέντες θὰ προσαχθοῦν εἰς τὸν κ. εἰσαγγελέα διὰ τὰ περαιτέρω.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΟΛΟΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Ὁ καθηγητὴς Θεολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης καὶ Πρωθιερεὺς τῶν Ἀνακτόρων κ. Ἱερ. Κοτσώνης ἐγεννήθη τὴν 25ην Νοεμβρίου 1905 εἰς Ὑστέρνια Τήνου. Ἐσπούδασε θεολογίαν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ BISHOP'S HOSTEL τῆς Ἀγγλίας καὶ φιλολογίαν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν, Μονάχου, Βερολίνου καὶ Βόννης.

Ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀμέσως ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσάνθου διάκονος, διορισθεὶς γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου 1939 — 1941. Ἐκ τῆς θέσεως ταύτης ἀπελύθη ὑπὸ τῆς Κατοχικῆς κυβερνήσεως τὸ 1941.

Πολὺ πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Ἑλληνο-Ἰταλικοῦ πολέμου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος εἶχεν ἐκπονήσει σχέδιον δημιουργίας ὀργανώσεως πρὸς συμπαράστασιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν ἀγωνιζόμενον λαόν. Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 ὑπέβαλε τὸ σχέδιον τοῦτο εἰς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Χρύσανθον, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀνέθεσε τὴν διοργάνωσιν τῆς Προνοίας τοῦ Στρατιώτου, ἡ ὁποία ἐξειλίχθη ἀργότερον εἰς τὸν Ε.Ο.Χ.Α.

Κατὰ τὴν Κατοχήν, εἰργάσθη, ὡς ἐφημέριος εἰς τὸ νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμός». Ταυτοχρόνως δὲ ἠσχολήθη εἰς τὴν διοργάνωσιν συσσιτίων καὶ ἄλλης βοηθείας διὰ τοὺς ἀπόρους. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν διωργάνωσε τὸ «Δέμα ἐπαναπατρισμοῦ» καὶ ἠγήθη τῆς ἐξορμήσεως πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν καταστραφέντων ναῶν, πρωτοστατήσας εἰς τοὺς ἀγῶνας διὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἀρπαγέντων ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν χιλιάδων ἑλληνοπαίδων.

Ἀπὸ τοῦ 1950 μέχρι τοῦ 1956, διετέλεσε γεν. γραμματεὺς τῆς ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Σπυρίδωνα, ἐπιτροπῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου. Τὸ 1959 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ Ποιμαντικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διατηρήσας συγχρόνως τὰς εὐθύνας τοῦ Πρωθιερέως τῶν Ἀνακτόρων

Ἀπὸ τοῦ 1956 ἐξ ἄλλου, ἀποτελεῖ μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀντεπροσώπευσε πολλάκις τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν εἰς διάφορα διεθνῆ συνέδρια.

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος ὁμιλεῖ ἀπταίστως τὴν Ἀγγλικήν, Γερμανικὴν καὶ Γαλλικὴν καὶ θεωρεῖται ὡς πολυγραφώτερος Ἕλλην κληρικὸς ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐδόθη πρὸς τὸν Τύπον τὸ ἀκόλουθον ἐνημερωτικὸν σημείωμα:

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, διερμηνεύουσα τὸν διακαῆ πόθον τοῦ πληρώματος τῆς Ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ κύρους τῆς ἱεραρχίας εἰς περιωπὴν ἀνταξίαν τῶν μεγάλων σημερινῶν στιγμῶν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ γένους, ἐπανέφερε, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν